

NHÂN QUYỀN & DÂN QUYỀN XƯA VÀ NAY

Nguyễn Quang

A.- Vào bài

Mới đây ở trong nước có hai sự kiện nổi bật:

1.- Các bloggers cũng như những thanh niên yêu nước ở Hà Nội, Nha Trang và Sài Gòn đã cùng nhau ra các công viên học hỏi, thảo luận cũng như phân phát bản “ **Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền** ” cho đồng bào. Đây là vấn đề quan trọng bậc nhất của đời sống con Người trên thế giới, vì khi mình không biết và ý thức đủ để bảo vệ quyền sống của mình thì sẽ bị người khác xâm phạm, nhất là đối với nhà cầm quyền độc tài, nhà cầm quyền CSVN đã cai trị dân bằng đường lối Bản cùng hoá và Ngu muội hoá dân chúng “ gần thế kỷ nay, đất nước đã tan hoang mà còn cố bám!

2.- Sự kiện thứ hai, vì CSVN đã mất lòng tin nơi mọi tầng lớp nhân dân, mà vẫn còn muốn trường trị, nên lại bày trò hề rẻ tiền bằng cách nêu lên vấn đề “: **Sửa đổi Hiến pháp**”, cũng như sai “ Quốc hội đảng cử Dân bầu **bổ phiếu Tin nhiệm cao thấp** “!, suốt hơn 70 năm nay, CSVN có bao giờ ngưng trò bịp bợm lừa đảo Nhân Dân! CSVN là những người Vô thần, đi đầu lộn ngược, nói thiện làm ác, đâu cần biết nền tảng Hiến pháp ở đâu và là những gì ?. CSVN chỉ dùng Hiến pháp như “ tấm áo lông Cừu ” để che “ lột Sói “ và dùng Hiến pháp giải thích một cách ngụy biện để loại trừ những người chống đảng làm cản. Thay vì dùng Hiến pháp để bảo vệ Nhân và Dân quyền thì CSVN lại dùng “ Hiến pháp lộn ngược “ để hãm hại dân lành nhất là thành phần yêu nước cũng như dùng nhiều cách khủng bố phong trào chống Tàu xâm lược để làm chứng tận trung với giặc truyền kiếp phương Bắc.

CSVN đâu có biết, Hiến pháp là khế ước của Toàn dân trao cho nhà cầm quyền thực thi và bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền, phỏng những người CSVN cũng như những kẻ vô thần có thực thi được Hiến pháp hay không? Chắc chắn là không, vì những con người luôn được ‘ Tham, Sân, Si ‘ cố xúi Hận thù để giết chóc và cướp bóc làm sao làm được những việc công bằng vì lòng Yêu thương để phục vụ mọi người !

Hiến pháp chỉ là phương tiện của con người đầy lòng Bác ái thực thi Công lý xã hội để bảo vệ quyền sống mọi người.

Hai vấn đề trên là nền tảng của Dân chủ và Độc tài, cuộc đấu tranh giữa hai bên trong và ngoài nước đang đến hồi gay gắt, nên chúng ta cần phải tìm hiểu cho rõ.

Hơn nữa, trong thời đại Toàn cầu hoá, chúng ta đã đi vào **Thị trường chung**, thiết tưởng cũng cần có sự đóng góp vào **Đạo Trường chung** để giúp nhau thông cảm cũng như xây dựng và duy trì trật tự chung, có thể chúng ta mới bắt kịp và hoà nhịp được cùng thế giới.

Để đóng góp phần mình vào công cuộc chung, chúng tôi xin đóng góp một số ý kiến về Nhân quyền và Dân quyền xưa và nay với hảo ý là giúp chúng ta hiểu vấn đề theo tinh thần Dân tộc của chúng ta cũng như của Tây phương.

B.- Vài ý tưởng về Con Người

Trước khi bàn về Nhân quyền Dân quyền, tức là quyền của Con Người (Nhân) và quyền của người Dân (Dân), tức là Nhân Dân, chúng ta nên tìm hiểu con Người qua câu hỏi 4W: Who? Where? Why?What?

- 1.- Who: con Người là ai?
- 2.- Where: Con Người từ đâu tới?
- 3.-What : Con người phải làm gì, sống ra sao cho có nghĩa, cho được hạnh phúc?
- 4.- Why : Tại sao con Người được sinh ra? Và khi chết sẽ đi về đâu?

Có người sẽ bảo, đã là con Người, sao còn thắc mắc về con Người làm chi cho rắc rối ?
Thưa: Đối với con Người thì chẳng có vấn đề nào quan trọng hơn vấn đề con Người, lại nữa con Người là sinh linh phức tạp nhất, không dễ gì mình hiểu được chính mình.
Nếu không giải đáp thông suốt được các câu hỏi trên thì con Người sẽ không khỏi bị Lạc Hướng Đời, con Người sống trong Nhân loại và Vũ trụ chẳng khác nào con Thuyền trên Đại dương muôn trùng sóng gió mà chẳng có cái la bàn, thì tương lai con Người sẽ không biết trôi dạt về đâu ?
Con Người là một sinh linh trong Vũ trụ bao la, sống giữa muôn vạn sinh vật khác, và lại có hàng Tỷ con người trên thế giới trong những địa phương khác nhau với tinh thần và vật chất không một ai giống ai, mỗi người một Dân tộc có nếp sống rất khác nhau, mà phải sống với nhau sao cho được êm xuôi trong môi trường chung rất phức tạp như thế đâu có dễ dàng.

Mặt khác con Người tự bản chất không là một thực thể cô lập, to vo một mình, mà người Nam cần đến người Nữ, hai bên bổ túc cho nhau để giúp nhau trong cuộc sống hàng ngày cũng như truyền sinh, vì vậy nên con Người có tính chất công thể, công thể đầu tiên là gia đình gồm Cha Mẹ và Con cái. Đó là nguồn sinh sinh hóa hóa cao nhất của Vũ trụ.

Không có sự khác biệt về giống như Trai / Gái. Cái / Đực, Mái / Trống, Nhụy Cái / nhụy Đực thì Vũ trụ chỉ toàn là giống vô sinh, Vũ trụ vắng hết mọi Hiện tượng biến hoá sinh động. Sự khác biệt từng cặp đó gọi là các cặp đối cực, các cặp đối cực giao thoa để đạt thể quân bình động theo Dịch lý hay luật Biến động, biến động để tiến hóa trong trạng thái quân bình mà tồn tại và phát triển.

Biến hoá trong Vũ trụ đều theo Định luật chứ không là sự ngẫu nhiên, vì sự ngẫu biến sẽ đánh mất sự Tự do của con Người. Nhờ Định luật mà sự phát minh của loài người được tồn tại hoài hoài, nhờ đó mà loài người đạt được nhiều tiến bộ để nâng cao đời sống Vật Chất Tinh thần và Tâm linh.

Ví dụ: Hôm nay tôi lấy cái Tinh (vỏ) hai thanh cây giang hay cây tre, mà kéo cọ xát vào nhau cạnh một đồng mùn mùn thì nó nóng lên rồi phát lửa, ta có thể lấy lửa đó để sưởi ấm và nấu thức ăn, bất cứ lúc nào và ở đâu ai cũng nhen lửa được một cách như thế, ta gọi cái cách dùng thanh giang và mùn mùn để tạo ra lửa là ta đã tìm ra một định luật của vật chất, nhờ thế mà Định luật đó giúp con người được Tự do hơn. Từ đó chúng ta khám phá ra tất cả vật chất trong Vũ trụ đều được chất chứa vô vàn Định luật bất biến ở trong, con người chỉ có công tìm cho ra định luật của vật chất thì mới giúp nâng cao đời sống được về mọi mặt. Vũ trụ chúng ta đang sống vô cùng huyền diệu.

Cái huyền diệu là ở đâu đâu chúng ta cũng thấy hai yếu tố Tinh vi và Vĩ đại nối kết chặt chẽ với nhau: Trong mọi Tinh vi đều chứa cái Vĩ đại của Thế giới vô cùng lớn và trong Vĩ đại nào cũng chứa Tinh vi của Thế giới vô cùng nhỏ.

Qua phương cách chiêm nghiệm và trầm tư mặc tưởng các nhà Thần học “ Cảm nhận và Thế nghiệm “ được có một Thiên chúa toàn Năng, toàn Thiện toàn Mỹ, còn các nhà Khoa học thì “ nhận biết” Thượng đế qua sự khám phá ra thế giới vô cùng lớn và vô cùng bé thật “ Vĩ đại và Tinh vi “.

Thiền nghĩ các giáo hữu của các Tôn giáo nếu biết cách vừa Cảm nghiệm, Thể nghiệm theo lối Tâm linh cũng như vừa “ Nhận biết “ Thiên Chúa theo Khoa học thì đức Tin mới vẹn toàn và thật vững mạnh.

Một câu hỏi được đặt ra: Ai đã tạo ra Vũ trụ huyền diệu như thế hay tự nhiên mà có ?

Về phía Hữu Thần thì các Tôn giáo cho nguyên nhân sáng tạo ra muôn loài cùng các định luật trong Vũ trụ đều do Thiên Chúa, Allah, Yêhova, Thượng Đế tạo ra. Ngài là đấng sáng tạo ra Vũ trụ. Tôn giáo chỉ nêu lên được đặc tính (attribute) của Đấng tối cao mà không chứng minh được, chỉ có thể cảm nghiệm, thể nghiệm được mà thôi, vì là đấng Vô Hình, Vô Sắc, Vô Thanh, Vô Xúc, không thể nhận biết bằng giác quan, còn Kitô giáo thì bảo nhờ mạc khải qua Chúa Kitô và các Tiên tri mà nhận ra. Chúa Kitô cho biết, mọi người trên trái đất đều là con của một đấng Cha trọn lành ở trên Trời. Ngài là Đấng Tự Hữu, toàn Chân, toàn Thiện, toàn Mỹ.

Suy tư về Triết lý nhân sinh “ Một thi sĩ Perse gọi Triết lý là bản thảo có 3 trang, lúc đem in thì lạc mất trang đầu và cuối, ba vấn đề đó là :

1.- Nhân sinh hà tại? Vì Nguyên do nào mà tôi được sinh ta trên đời này ?

2.- Tại thế hà như ? “ Sinh ra để làm gì tức là Triết lý Nhân sinh.

3.- Hậu thế như hà ? Sau này ra sao tức là cứu cánh của con người.

Trang Tử cho vấn đề đầu (1) và cuối (3) là không có thể biết (Chung thủy bất khả tri)

(Nhân chủ. Tính mệnh hay vấn đề cứu cánh của con Người. Kim Định)

Đó là lý do người phương Đông không dám bàn nhiều đến hai vấn đề trên, cho đó là vấn đề khuyết nghi.

Còn phía Vô thần thì cho con Người chẳng qua là do sự tiến hoá của vật chất (evolution) mà ra, nhưng làm sao mà có vật chất và làm sao giải thích được sự tiến hóa theo định luật mà không phải ngẫu nhiên, khi xảy ra khi không? Einstein đã chẳng nói : “ Thượng đế không chơi trò xúc xắc “.

*Thực ra vấn đề này không thuộc lãnh vực khoa học, mà là thuộc thế giới Tâm linh, tức là thế giới Vô biên thuộc nguồn Tình, bao giờ cũng u linh man mác, có thể cảm nhận mà không thể chứng minh, còn Khoa học thuộc thế giới Hữu, là thế giới mọi sự đều rõ ràng khúc chiết Hữu hạn, nên có thể chứng minh. **Đòi hỏi cái gì cũng phải chứng minh theo Khoa học là không hiểu gì về Khoa học, ngày nay người ta đã tìm ra vật chất tối, năng lượng tối, (Dark matter, dark energy) năng lượng tối chiếm 3/4 Vũ trụ, trong 1/4 đó Khoa học chỉ chiếm phần nhỏ.***

Năng lượng tối tạo ra Sức hút làm đối trọng với sự Dãn nở do Big Bang giúp cho Vũ trụ cân bằng.

“ Từ 1998, người ta biết không những vũ trụ giãn nở mà độ giãn nở của nó càng ngày càng gia tăng. Năng lượng tối đem lại « sức hút » cần thiết để cắt nghĩa hiện tượng gia tăng giãn nở này “ . (Nguồn : Diễn đàn Thế kỷ)

Cha ông chúng ta cho biết là muốn đi vào thế giới Vô tức là nguồn Tâm linh thì phải Quy Tư vào Lòng mình bằng cách cảm nghiệm (feeling) rồi thể nghiệm (Experience), cho rằng “ Thiên lý tại Nhân Tâm “ . Ai có thực sự đi vào Tâm của mình một cách có phương pháp may ra mới cảm nghiệm được, mỗi người cảm nhận được một mức độ khác nhau mà thôi.

Còn khi đi vào thế giới Hữu là thế giới Vật chất thì phải suy tư bằng Lý trí.
Để cho Thân Tâm hòa hợp “ Body and Mind in One “ thì phải làm sao cho Quy Tư và Suy tư (Suy đi Nghĩ lại) hài hoà thì con Người mới đạt Thân an Tâm lạc.

Khi sống ở đời đa phần không biết sống hài hòa theo Chân lý Quy tư và Suy tư: khi không biết Quy tư thì **Trên mất chẳng với nguồn Tâm linh**, tức là nguồn Sống và nguồn Sáng: nguồn Sống như Lòng Bác ái, Lòng Nhân ái, Lòng Từ bi. Nguồn Sáng như lẽ Công bằng, Lý Công chính, Trí huệ.

Khi không Suy tư theo cả chiều Rộng lẫn Chiều sâu để phát triển Lý trí cho viên mãn thì bị phiến diện, nên **Dưới không chit với Thế giới Hiện tượng**, khi không sống để cho hai lối Quy và Suy tư hài hoà với **Tiết nhịp hòa của Vũ trụ thì bị lạc lỏng Giữa Đời**, nghĩa là **không có liên hệ hài hoà với mọi Người, và vạn vật cũng như môi trường**, do đó con Người đánh mất mối liên hệ hài hoà với Tiết nhịp của Vũ trụ (cosmic rhythm) .

Vậy Gốc của con Người là từ nguồn Tâm linh, tức là Thiên Chúa, Thượng Đế, Allah, Yêhova. Vấn đề có Tin hay không là tùy sự cảm nhận từng cá nhân, chứ không thể chứng minh được.

Còn phía Vô thần thì cho Gốc con Người là do sự tiến hoá từ Vật chất, khởi đầu từ Đon Bào, nhờ quá trình tiến hoá tới đợt cao nhất mà thành, Khi hồi đon bào từ đâu ra, do đâu mà tiến hoá theo định luật, tại sao nay không còn tiếp tiến hoá, đột biến ra loài khác nữa, thì câu trả lời con Người do sự Tiến hoá từ Đon bào trở nên rất phiến diện.

Gia đình là công thể đầu tiên giúp con người tồn tại và phát triển, nhưng khi nhân số ở trên địa phương ngày càng đông, do nhu cầu tồn tại và phát triển, con Người phải kết đoàn thành từng Thị tộc rồi Quốc gia, vấn đề kết đoàn trở nên quan trọng. Khi kết đoàn kết với nhau, **mọi Người trong Dân tộc phải tìm cho được “ một điểm Tựa Tinh thần chung “ để giúp mọi người liên kết được bền vững qua Không gian và Thời gian.** Chúng ta có thể tìm thấy những giá trị đó trong tinh thần các Tôn giáo cũng như Văn hoá đại chúng Việt. Đó là Tinh thần Thái Hòa: Nhịp điệu sống Hòa của Vũ trụ.(cosmic rhythm) .

Do đánh mất mối liên hệ hoà, làm tan rã tinh thần Công thể, nên nhiều quốc gia đang trải qua một cuộc Phân hoá trầm trọng. Khốn nỗi người ta ngày càng rời xa nguồn Sống và nguồn Sáng Tâm linh thì làm sao kết đoàn với nhau một cách hoà bình bền lâu.

Càng chạy theo các hiện tượng rồi ren bên ngoài mà sửa sai bằng cách chỉ dựa vào Pháp luật để bắt mọi người kết hợp với nhau, những chế độ độc tài đã làm nhưng đả vô hiệu! Mặt khác Pháp luật lại có nhiều kẻ hở, nhất là Pháp luật mà rơi vào Tay những người không hiểu tinh thần Pháp luật là bảo vệ giá trị làm Người cho mọi người, mà chỉ đàn áp con người mà làm càn, thì đâu có Pháp luật thì cũng như không, do đó mà càng sửa lại càng sai, vì đã đánh mất yếu tố Kết nối. Lý do là bỏ mất nguồn Gốc và Ý nghĩa của cuộc sống nơi nguồn Tâm linh.

C.- Định vị con Người

Để tìm cho con Người một cuộc sống có ý nghĩa chúng ta không thể không tìm cho con Người một Khởi điểm và Đáo điểm. Trước tiên chúng ta phải tìm cách định vị cho được con Người trong Vũ trụ. Khi không nhận ra được vị trí của mình, nghĩa là chỗ đứng trong Vũ trụ thì con người chẳng khác nào một hạt bụi lơ lửng trên không! Có rất nhiều định nghĩa về con Người:

I.- Ở Tây phương

Descartes bảo: “ **Je pense que je suis**: Tôi biết suy tư, nên tôi hiện hữu, nghĩa là con người chỉ có phần suy tư của Lý trí, mà không đả động đến Tâm linh. Do đó con người dễ trở nên Duy lý một chiều. Duy Lý là nan đề cuộc sống của Nhân loại hiện nay, Xã hội bị rối loạn là do con người quá Duy Lý mà thiếu Tình tâm.

Còn **Karl Marx** thì cho: **Con Người là con vật Kinh tế**, nghĩa là con người chỉ quan tâm đến vật chất, nên chối bỏ Thần linh, nghĩa là chối bỏ nguồn Tình Bác ái và Lý Công bằng, nên các đảng CS đều là những đảng tôn thờ Hận thù, chuyên dùng Bạo lực để khủng bố, giết chóc, cướp đoạt vật chất và mọi thứ khác. Do đó những người CS dùng Chân làm Đầu, miêng luôn hô hoán mưu cầu hạnh phúc cho con người, nhưng việc làm lại đầy con người xuống Hỏa ngục!

II.- Ở Đông phương

Mạnh Tử bảo : **Nhân chi sơ Tính bản Thiện, Tính tương cận, Tập tương viễn**: Lúc mới sinh ta thì con người còn vô tư, nên lương thiện, khi sống theo bản tính Lương thiện thì giúp con người sống gần gũi được với nhau, nhưng khi ở những địa phương khác nhau, có những thói quen khác nhau, có những nếp sống khác nhau, nếu không quay về tính bản Thiện để hiểu nhau, thì xa lìa nhau. **Tính tương cận là nền tảng Đồng quy để con người đoàn kết với nhau, Tập tương viễn là Thù đồ theo những đường lối phương cách sống khác nhau để phát triển bản sắc, nhưng Thù đồ mà quên Đồng quy thì Dân tộc bị phân hoá,**

Tuân Tử thì bảo: **Nhân chi sơ, Tính bản ác**: Lúc mới sinh Bản tính con người đã là ác. Nhưng ngoài tính Ác, con Người còn có tính Thiện nữa.

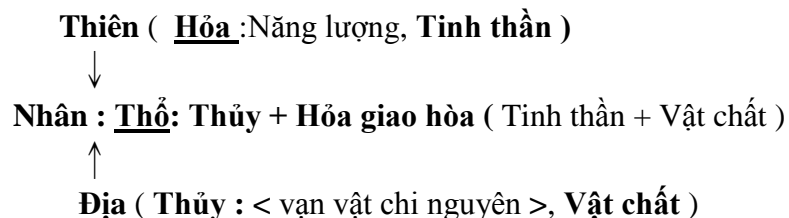
Kito giáo thì được mạc khải rằng: con Người là con của Thiên Chúa, - đấng Cha trọn lành trên Trời- nên con nhà Tông phải giống cả Lòng đến cánh.

Còn các nhà **Nho khác** còn có định nghĩa : “ **Nhân giả: Kỳ Thiên Địa chi Đức, Âm Dương chi giao, Quỷ Thần chi hội, Ngũ hành chi tú khí** : Con Người là cái Đức của Trời Đất, là nơi Giao hòa của Âm Dương, là nơi hội tụ của Quỷ Thần, là cái khí tốt đẹp của Ngũ hành “.

Trong các định nghĩa trên, ta thấy câu định nghĩa sau cùng này là chi tiết nhất, chúng ta thử tìm hiểu xem ra sao?

1.- Con Người là cái Đức của Trời Đất

Điều này giúp con Người nhận ra vị trí của mình trong vũ trụ: Trước hết con Người là một trong tam Tài: Thiên, Địa, Nhân. Theo Ngũ hành, ta thấy:

Con Người (**Nhân**) là kết tinh của Đức của Trời (**Thiên**) và Đất (**Địa**) . Đức của Trời là Tinh thần, Đức của Đất là Vật chất. Là kết tinh của Đức Trời Đất nên con Người gồm đủ Tinh thần và Vật chất. Tinh thần thuộc Phẩm, càng ít càng tốt, Vật chất là Lượng, càng nhiều càng hay. Tinh hoa của Phẩm và Lượng là phải không nhiều không ít (no more no less; Tiết độ)

Đầu con Người thì đội Trời, Chân thì đạp Đất, Con Người ở Giữa, sự định vị này giúp con Người biết cách ứng xử sao cho thích hợp với vị trí của mình, con Người sống sao cho thuận với Lễ Trời (Thiên lý) cũng như hợp với các định luật của Vật chất nơi Đất, và quan trọng hơn là biết sống hòa hợp với mọi Người.

Vì con Người là cái Đức, là Tinh hoa của Trời Đất: Tinh hoa của Trời là nguồn Sống và nguồn Sáng, tinh hoa của Đất cũng như môi trường trong Vũ trụ là nguồn vật chất với muôn vàn định luật trong đó, nên với Tinh hoa đó con Người chia sẻ nguồn sống với nhau cho hài hòa hạnh phúc.

Vì ở giữa nên con Người không hoàn toàn lệ thuộc vào Trời cũng như vào Đất, nên không để cho Trời kéo lên mà Duy tâm, sinh ra mê tín dị đoan như giết người để tế Trời, cũng không để cho Đất dật xuống thành Duy vật, chỉ biết coi Cửa trọng hơn Tinh người, luôn dơ quả dấm để dành miếng ăn, lấy việc cướp bóc chém giết làm lý tưởng đấu tranh. Do không nô lệ cho Trời hay Đất, nên đạt vị thế tự Chủ, do đó mà con người luôn phải tự Lực, tự Cường, đó là con người Nhân chủ hay Trai hùng Gái đảm, nhờ đức Dũng mà những con người này biết cách tự chế để sống Hòa với Trời Đất và Tạo vật khác cùng môi trường.

Tuy Tự chủ nhưng con người không phải Duy Nhân, luôn ý thức trên Đầu có Trời, dưới chân có Đất và ở giữa có Nhân loại, nhờ vậy mà đạt tới trạng thái cả ba có liên hệ mật thiết với nhau, sao cho : “ **Thiên sinh, Địa dưỡng, Nhân hoà** “.

Con người Nhân chủ không phải là thứ người “ Dọc ngang nào biết trên đầu có ai “ . Nhưng phải là con người Nhân chủ thì mới có Tư cách và Khả năng để đóng nổi vai trò con Chúa, con Phật cũng như xứng danh với Tinh hoa của Trời Đất, họ biết cách làm Chủ Vận hệ mình Gia đình mình và Đất nước mình.

Nhờ quanh năm quan chiêm Thời tiết để gieo trồng cũng như Quy tư mà Tổ tiên chúng ta trực thị được “ **Vạn vật đồng nhất thể** : Tất cả vạn vật đều có cùng một bản thể “ , nhờ đó mà con người mới ăn được nhiều thứ, các thức ăn được biến thành chất bổ dưỡng để nuôi cơ thể và dùng cỏ cây để chữa bệnh, do đó mà suy ra “ **vạn vật tương liên** “.

Nhờ Trực giác mà Tổ tiên chúng ta trực thị được những vấn đề cốt tuỷ của Vũ trụ (theo Dịch lý) và Nhân sinh (sống hòa) nhờ lúc sơ khai Trực giác còn mạnh, còn Lý trí chưa phát triển, nên con người có thể hội ý mà chưa thể ngôn truyền cho rành rọt.

Nhờ khoa học phát triển, ngày nay người ta đã biết bản chất của vạn vật là năng lượng, năng lượng và vật chất chỉ là một, và vật chất đều phát ra tần số, nhờ tần số mà các vật chất có thể liên thông với nhau (nhờ electron. Nếu ta tách hai electron của một nguyên tử ra nhiều dặm thì số pin của chúng vẫn bằng không), điều đó chứng tỏ ‘ **Vạn vật tương liên**: mọi vật đều có thể liên thông với nhau ‘ , không những thế Tổ tiên chúng ta còn nhận ra “ **Tiết nhịp Hòa của Vũ trụ** : cosmic rhythm : cảnh Thái hòa này đã được trình bày qua các diễn đề trên mặt Tròng Đồng Đông Sơn, Ngọc Lũ “.

Ngày nay người ta mới nhận ra vì nhân loại lạm dụng nhiều thứ trong môi trường chung, làm cho các môi trường ô nhiễm trầm trọng, như Không khí, Nước, Đất, Tư tưởng, Tâm linh . . . nên nhân loại đang trực diện với vấn đề vô cùng quan trọng, cụ thể như hiện tượng hâm nóng địa cầu. . làm rồi

loạn Tiết nhịp của Vũ trụ! Khí hậu Nóng, Lạnh biến đổi thất thường gây ra Lụt lội, Bão Tố, Gió lốc ngày càng khốc liệt!

2.- Con Người là nơi giao hòa của Âm Dương

Chúng ta thấy trong thế giới hiện tượng thì các cặp đối cực (opposite term) như Nhụy cái / Nhụy Đực, Cái / Đực, Mái / Trống, Gái / Trai, Vợ / Chồng, Tiên / Rồng. . . cần phải được giao thoa, (thành dual unit: lưỡng nhất) được Tổng quát hóa thành “**Âm / Dương hòa**” là nguồn sinh sinh hoá hóa của Vũ trụ, nếu không có các cặp đối cực đó thì Thế giới này hết là Hiện tượng, mà chỉ là một bãi sa mạc mênh mông. Trong các cặp đối cực thì Vợ / Chồng là cặp quan trọng nhất, vì con Người “Nhân linh vạn vật”. Cuộc sống Vợ / Chồng có thuận hòa (thành dual unit: lưỡng hợp), thì mới tát cạn được Bể Đông, khi đó gia đình mới thành Tổ ấm, mới đạt Hạnh phúc.

Muốn vậy thì cuộc sống hàng ngày của Vợ Chồng phải yêu thương nhau vô điều kiện, đồng thời phải Kính trọng và cư xử công bằng với nhau thì mới duy trì được Hoà khí. Tổ tiên chúng ta đã định chế cuộc sống Vợ Chồng bằng hai Lễ nghi: **Lễ Thành hôn** là Lễ kết hợp bằng Tình Yêu thương, **Lễ Giao bôi** sau Lễ Thành hôn để duy trì bản sắc của nhau bằng Lý công chính, hầu luôn sống được trong Hòa khí. Trong Lễ này được cử hành trong phòng riêng, trước khi trao thân gởi phận cho nhau, người Chồng rót một chén rượu, hai bên bái nhau và uống nửa ly rượu, đây là lời Giao ước hai bên phải tôn trọng nhau, yêu thương và ăn ở công bằng với nhau suốt đời để biến Gia đình thành Tổ Ấm, không những Vợ Chồng sống Hoà với nhau, mà Gia đình còn là Trường học đầu đời để rèn luyện Tình Nhân ái (Lòng Yêu thương) và Lý hay Nghĩa (Trách nhiệm liên đới) cho con cái. Việc này vô cùng khó khăn, nên được tôn lên làm “**Đại Đạo Âm Dương hoà**”. Trong đời sống Vợ Chồng nếu duy trì được mỗi Thuận hòa thì con người có khả năng sống theo Tiết nhịp hòa với Vũ trụ, nghĩa là không những Vợ chồng Yêu nhau, mà còn yêu thương hết mọi Người cùng mọi Tạo vật, và phải biết giữ mỗi Liên lệ Hoà với tất cả, nghĩa là không làm ô nhiễm các môi trường, kể cả môi trường Tư tưởng và Tâm linh hay cách khác là Duy trì được mối liên hệ Hoà giữa Tâm linh và Khoa học, vì cả hai cũng chỉ là Một.

3.- Con Người là nơi hội tụ của Quỷ Thần

Bất cứ ai khi được sinh ra đều Bất Toàn, vì trong thế giới Hiện tượng mọi sự đều tương đối, do sự đối đãi của các cặp đối cực luôn luôn biến hóa, sự luôn biến đổi của mọi vật trong thế giới Hiện tượng là không biến đổi, mặt khác khi không còn biến hóa thì vạn vật đều bị tiêu diệt. Trong mỗi con người cũng vậy hai yếu tố Thiện / Ác cứ kề lưng xô đẩy nhau, lúc này là Thiện, nhưng giây sau có thể là Ác. Làm điều Thiện thì giúp con người sống hoà với nhau, còn làm điều Ác gây ra Bất hòa, con người gây khổ đau cho nhau. Do đó muốn sống hoà với nhau, mọi người phải Tu thân để “**phát triển toàn diện con Người và biết cách sống hoà với nhau**”. **Tu Thân là sứ mạng cao cả của con Người.** Theo văn hoá Tổ tiên thì mỗi người phải tu Thân theo:

Ngũ Thường để có Nhân Nghĩa, nói gọn là lòng Yêu Thương và lẽ Công bằng, hay chi tiết hơn là Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín,

Và xử thế theo mối liên hệ Hoà **Ngũ luân** tức là mối liên hệ Hoà giữa Vợ / Chồng, Cha Mẹ / Anh Chị Em, Nhân dân / Chính quyền, và Đồng bào với nhau, mà Tiêu chuẩn chung là “ Nhân Nghĩa ” của Ngũ thường.

Nên nhớ Ngũ luân của Bá đạo Hán Nho (theo thứ tự, Vua tôi, Cha con, Vợ chồng, Anh em và Bè bạn) khác với Ngũ luân của Việt, một bên theo nguyên lý Cha, nên Bạo động, gây chiến tranh và

bành trướng mà cướp bóc, còn bên Việt thì theo nguyên lý Mẹ, nên là Nhu nhuận, yêu chuộng Hoà bình.

Trong cách tu thân làm Người, thì mỗi người phải suốt đời trau dồi hai việc lớn :

Hoàn thiện mọi Việc làm từ Nhỏ tới Lớn.

Hoàn thiện mối Liên hệ Hòa với mọi người và vạn vật trong Vũ trụ.

Tại sao con Người lại phải sống Hòa với nhau, vì Không đối xử với nhau theo Tình Thương và lẽ Công chính thì con Người trở thành Lang sói của con Người, kẻ thù nguy hiểm nhất của con Người chính là con Người, con Người chỉ đem thiên lý vạn lý ra chống phá nhau cho đến chết, con người cứ nhân danh hết mọi thứ Thiện để làm điều Ác, đến nỗi nhân danh Tôn giáo mà ôm bom vào mình để giết mình hầu tàn sát cho được nhiều người hơn với ảo vọng lên Thiên Đàng, chắc Thiên đàng này được xây bằng Hận thù. Còn Thiên đàng mà chúng ta đeo đuổi ở Nơi Đây và Bây Giờ chính là nguồn sống Hoà ở Trần thế, chính là nguồn Hạnh phúc, cũng là Cùng đích của con Người ngay ở Đời này mà cũng là soạn sửa cho giá cứu chuộc Đời sau.

Trong tình trạng con Người xuống cấp, xã hội đảo điên, nhiều vị chỉ lưu tâm đến vấn đề Luật pháp, nhất là có Hiến pháp với hy vọng để ổn định và cải tạo xã hội, làm lẫn này cũng giống như CS, vì họ hy vọng lấy Xã hội để kiềm chế con Người theo luật pháp nhân vi, chứ lờ đi Xã hội là môi trường để giúp con Người phát triển toàn diện nhờ Đạo lý chung làm Người. Quên Đạo lý chung làm Người thì hết còn là Người.

Cho nên phải có những con Người sống với Truyền thống Đạo lý chung của dân tộc thì Dân tộc mới thành hình, để đoàn kết với nhau thực thi Hiến pháp để bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền, hầu mọi người sống Yên vui với nhau.

Vì không nhận ra con người mình là Quý Thân chi hội, mặc nhiên cho mình như đã hoàn thiện, chỉ có người khác là sai, do đó trở nên “ **Việc Mình thì quáng, việc Người thì sáng** “, sáng để chi soi rõ cái Sợi tóc trong con mắt người khác, và quáng nên chẳng thấy cái Xà trong mắt mình, vì sáng quá nên : **Khôn Độc đại Đàn**” để “ **Tham Dĩa bỏ Mâm** “, chẳng kể đến hậu quả “ **Nước mắt Nhà tan** “!

Với con Người xuống cấp và Dân tộc phân hoá như hiện nay, thì phỏng có Hiến pháp Dân chủ thật sự sẽ được những ai thi hành, người Hoa Kỳ, hay Tàu cộng hay Việt Công? Nhiều vị làm chính trị đang ngủ say trong con Mê này!

Đành rằng trước tình thế nhiễu nhương này phải quyền biến mới nên việc, nhưng quyền biến có chủ trương đường lối chứ không làm mò làm liều như VC, CSVN cứ nói bừa về chế độ XHCN văn minh, nhân bản, tiến bộ, nhưng chẳng hiểu những danh từ mình nói ra có ý nghĩa gì, phải làm sao cho đạt, thật ra đó chỉ là mả Bịp lừa dân.

Cuộc sống Trần thế là môi trường tu luyện cuộc sống Hoà để khi về Quê có thể huyền đồng cùng Vũ trụ, mà người Kitô giáo gọi là Thiên đàng, Phật giáo gọi là Nát bàn. Một vị sư theo Phật giáo Nguyên thủy cho biết quan niệm đem Đạo vào Đời của Phật giáo theo **luật Nhân quả**: Gieo Nhân nào thì nào thì gặt Quả nấy: Gieo Nhân lành thì gặt Quả Thân an Tâm lạc, đó là một mẫu của Niết bàn nơi Đây và Bây giờ, gieo Nhân Ác thì gặt ác nghiệp, làm cho Lương tâm tối tăm bất ổn tức là sa Địa ngục. Sự giác ngộ bắt đầu từ Nơi Đây và Bây giờ nghĩa là suốt cuộc đời luôn phải gieo Nhân Tốt gặt Quả Lành ở Hiện tại.

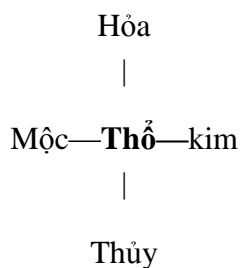

Còn với Nho giáo thì Không cắt khúc thời gian làm ba đoạn: Quá khứ, Hiện tại, Tương lai, mà luôn bám vào Hiện Tại ở Nơi đây và Bây giờ để Vi Nhân, giây phút nào cũng là Hiện tại, Hiện tại này nối tiếp Hiện tại khác, nên là Hiện tại miên trường, nên không bao giờ ôm lấy Quá khứ mà tự hào hay than trách, cũng như không ảo vọng sự Cứu rỗi ở Tương lai, mà sự cứu rỗi phải bắt đầu từ việc “ Vi Nhân để hoàn thiện Minh “ ngay từ Nơi Đây và Bây giờ cho đến lúc về Quê.

Nho giáo thì có luật **Giá Sắc**: Giá là Gieo, Sắc là Gặt: Ai gieo thứ Gì thì gặt thứ Đó, Ai gieo thì Kẻ ấy gặt, Gieo Một thì gặt Trăm. Muốn lên chốn Vĩnh hằng mà không Gieo từ đời này, thì khi về Quê liêu Gặt được những gì mang theo làm công cứu chuộc.

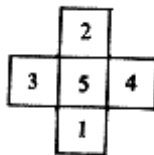
4.- Con Người là tú khí của Ngũ hành

Đồ hình của Ngũ hành.

Theo **đồ hình Ngũ hành** thì Tú khí của Ngũ hành là sự kết hợp của 4 hành: **Thủy, Hỏa, Mộc, Kim** xung quanh Trung cung hành **Thổ**. Thủy đại diện cho Vật chất (Thủy: Vạn vật chi nguyên), Hỏa cho Năng lượng, Mộc cho Sinh vật, Kim cho Khoáng chất. Trung cung Thổ là hành có nhiệm vụ dung hoá hai cặp đối cực Thủy / Hỏa và Mộc / Kim giao thoa để đạt thể hòa quân bình động mà biến hoá thành vạn vật, trong đó con Người là tinh hoa nhất. Ta thấy nhờ sự dung hoá của Trung cung hành Thổ mà 4 hành xung quanh trở nên **Thế giới Hiện Tượng** tức là **Thế giới Hữu**.

Số độ của Ngũ hành

Ta đã biết 4 hành xung quanh tượng trưng cho Thế giới Hiện tượng, để nhận ra chức năng của Hành Thổ, ta phải vận dụng đến **số độ Ngũ hành**. Nếu ta tách các ô vuông 1, 2, 3, 4 ra khỏi Trung cung thì hành Thổ (5) trở nên trống không, nên hành Thổ đại diện cho **Thế giới Vô: Thế giới Tâm linh**.

Vậy **Ngũ hành chỉ là Biểu tượng cho Thế giới Vô ở giữa và thế giới Hữu ở xung quanh, tức là nguồn sinh sinh hoá hóa của Vũ trụ, được gọi là Lò Cừ hay Tạo hóa lực, cũng giống như Minh triết của Lạc Thư Lạc Việt (Xem Lạc Thư Minh triết của kim Định) hay Thời - Không - Liên của Einstein (xem SPACE.com. Warping Time and Space)**

Như vậy Ngũ hành là cặp đối cực của Thế giới Hữu (Dương) và Thế giới Vô (Âm), Nho giáo gọi là Thái cực.

D.- Thiên Tính

Vì con Người là kết tinh của Thiên Địa, nên mang trong mình Thiên (Địa) Tính. Ta thử tìm hiểu Thiên tính trong Nho giáo ra sao?

Chữ Nho 儒 = (人) 亻 + 需 gồm chữ « Nhân đứng » là con Người với chữ “ Nhu ” là nhu yếu thâm sâu của con Người. Vậy Nho là con Người với Nhu yếu thâm sâu của con Người.

Nhu yếu đó là : « **Thực, Sắc, Diện: Thiên tính dã** : Thực, Sắc, Diện là Bản Tính của con người được phú bẩm từ Trời « Không ai có thể từ khước hay phủ nhận được, vì nếu từ khước thì không còn tồn tại, hết còn Nhân tính.

Thực là nhu cầu vật chất như ăn uống và tiện nghi cần thiết cho đời sống, muốn thế mỗi người phải làm việc để có đủ nhu cầu (sản phẩm của sức cần lao gọi chung là Tư hữu) không những để tồn tại mà còn đi xa hơn với lối sống “ có Thực mới vực được Đạo ” (Đạo làm Người , chứ không cướp cái Thực của người khác mà tàn hại Đạo như CS), do đó mà **Thực là nền tảng của Tự do đầu tiên con người**. Ta nên biết chế độ độc tài nào cũng giam hãm dân chúng trong nghèo đói và ngu dốt, Chế độ CSVN dùng “ chuồng bò Tập thể hay Tổ Dân phố . . . “ để tước Tư do và tem phiếu Thực phẩm để “ thắt bao tử “ của người Dân!

Quyền Tư hữu cũng như Tự do có được bảo vệ thì con người mới có đủ cơ hội và phương tiện để phát triển Tư cách và Khả năng, khi đó con người mới được giải phóng thực sự, nhờ đó họ mới có khả năng xây dựng được chế độ Dân chủ.

Sắc là Sắc dục trong đạo Vợ Chồng để thỏa mãn khát vọng yêu thương, cũng như giúp đỡ nhau phát triển đời sống và truyền sinh, mục đích là xây dựng một Tổ ấm, chung hưởng hạnh phúc đồng thời lấy gia đình hòa thuận làm nền tảng cho một xã hội yên vui. Gia đình còn là lò đào tạo những con Người Trai hùng Gái đảm cho Dân tộc, Tổ tiên chúng ta đã xây dựng Xã hội từ nền tảng mái Ấm Gia Đình.

Diện là bộ mặt bên Ngoài (Hiện tượng) là biểu hiện của Thê (Bản chất) bên Trong, người ta gọi là Thê diện, vì « Hữu ư Trung tất hình ư Ngoại: con người làm sao thì bào hao làm vậy » hay Thế giới bên ngoài là tấm gương phản chiếu thấp thoáng thế giới mệnh mông bên trong : *The outward World is the dim reflection of the vast inward World*). Con Người có cái Thê (bản chất) hiền lành thì có cái Diện (bộ mặt) dịu dàng, còn con Người độc ác thì bộ mặt dữ dằn. Con người có cái Thê Hận thù gian ác với cái Diện nhìn ai cũng đờ đờ sát khí thì không còn là con người nữa!

Vậy cái Thê đó là gì ? Đó là Tính Linh của “ **Nhân linh ư vạn vật** : con người Linh hơn vạn vật », Linh như Thần linh, mà Thần thì Vô Phương, Nơi đâu và Bao giờ cũng hiển hiện được (Ubiquitous) , Tính Linh đó chính là Thiên lý, mà « **Thiên lý tại Nhân tâm** », nên Tâm mới Linh. Tâm không phải là quả Tim, mà là ánh linh quang cảm nhận được từ Thiên lý. Vậy Linh là do Thiên lý, là ở đâu cũng hiển hiện được cũng linh ứng được, đó là Lý Thái cực, là **nguồn Sống và nguồn Sáng**. **Nguồn Sống và nguồn Sáng là cặp đối cực trong Thái cực**. Theo Thánh Kinh, Chúa Kitô là **nguồn Sống và nguồn Sáng**.

Trong Nho thì gọi là **Nhân ái, Lý công chính**

Trong Phật giáo là **Từ bi, Trí huệ**

Trong Kitô giáo là **Bác ái, Công bằng.**

Nguồn Sống là Nhân ái, hay Từ bi, hay Bác ái, **nguồn Sáng** là Lý công chính, Trí huệ, Công bằng. Khi tiếp cận với nguồn sống và nguồn Sáng con Người sẽ đạt những giá trị mà Tổ tiên Việt gọi là Nhân, Trí, khi sống hài hoà theo Nhân Trí thì đạt đức Dũng. **Nhân, Trí, Dũng là Nhân phẩm** (human dignity), con người thiếu Nhân phẩm thì không còn Nhân Tính nữa, nên mới gây ra nhiều rắc rối cho Gia đình và Xã hội. Việc thờ cúng Tổ tiên hàng năm của Dân tộc chúng ta là nhằm tôn vinh Nhân Tính đồng thời nhắc nhở cháu con trau dồi Nhân phẩm, chứ không phải thờ ma quỷ.

E.- Nhân quyền và Dân quyền

I.- Nhân quyền

Đã là con Người thì ai ai cũng gồm có Vật chất và Tinh thần, nên cần những nhu cầu không thể thiếu để tồn tại và phát triển : Các nhu cầu đó là :

Thực. Muốn có thực thì tự mình phải tạo ra **Tư hữu** để không những duy trì cuộc sống mà còn sống để việc Đạo lý làm Người, quyền Tư hữu được Thượng đế gắn chặt vào sự sống của con người không ai nhân danh lý do gì để xâm phạm hay tước đoạt được.

Diện. Muốn có Diện thì phải **trau dồi cái Thể** tức là phải Tu hành theo Tôn giáo hay theo nếp sống của Văn hoá, do đó cần phải có **Tự do** về Tôn giáo và Văn hoá cũng như các quyền Tự do căn bản khác. Xâm phạm đến Tự do Tôn giáo hay Văn hoá là đắc tội với Trời Đất và con Người. Thế mà CSVN đã chủ trương tiêu diệt Tôn giáo và tịch thu sách vở để nhồi sọ tư tưởng Mác Mao. Con Người đánh mất Thể Diên tức là Nhân phẩm thì trở thành Sài lang.

Sắc. Phải có quyền Tự do lập gia đình để thỏa mãn Dục tính, truyền sinh cũng như Vợ Chồng cùng nhau xây dựng Tổ ấm, chung sống xây dựng hạnh phúc, gia đình còn là nơi ương Tình Lý cho con cái, Gia đình còn là viên gạch xây dựng Xã hội Hòa bình. Do đó không ai có quyền xâm phạm đến Tổ ấm gia đình, cũng như việc dạy dỗ con cái theo truyền thống dân tộc. Việc CSVN đoàn ngũ hoá để biến từng thành phần trong gia đình làm nô lệ cho đoàn thể chính trị bất nhân, cũng như tổ chức « thiếu nhi quàng khăn đỏ » để cướp đoạt quyền giáo dục của Cha mẹ hầu vật hóa trẻ em là phản lại con người và Dân tộc . Phá gia đình cũng là phá nền tảng của Xã hội.

Thực, Sắc Diện hay quyền Tư Hữu và quyền Tự do làm Người là nhu yếu thâm sâu của con Người, không bất cứ ai, nhân danh bất cứ lý do nào để tước đoạt hay tiêu diệt Thiên tính nơi con Người.

Đây là nền tảng của Nhân quyền, Nhân quyền chung cho cả Nhân loại, Nhân quyền không lệ thuộc vào Không gian và Thời gian.

Thử xem ba Thiên tính trên có thứ nào CS không xâm phạm đến nền tảng không ? Tội này Trời không dung, Đất không tha, con Người không thể khoan nhượng mà phải loại trừ.

II.- Dân quyền

Khi lập Quốc thành cộng đồng Dân tộc, việc đầu tiên là các Tổ phụ của Dân tộc phải có **một mẫu số Tinh thần chung được dùng làm Tiêu điểm để đoàn kết toàn Dân với nhau**, nhất là phải có cơ cấu Tổ chức và Sinh hoạt để phân định Trách nhiệm và Quyền lợi tương xứng cho mọi người Dân được tương đối công bằng mà sống hòa với nhau, mà chung Lòng chung Trí và chung Sức xây dựng chung nước nhà. Do đó phải có Tổ chức công quyền và phải có Hiến pháp Dân chủ.

Do sự sống chung nên quyền Tự do lựa chọn (Freedom of choice) cá nhân phải bị hạn chế một phần, để đôi lấy sự chia sẻ ích lợi chung.

Do đó mà có Dân quyền, là quyền của người Dân đòi hỏi xã hội phải cung cấp cho cá nhân phương tiện và cơ hội phát triển toàn diện con người, để con người có Tư cách và Khả năng, hầu đóng góp hữu hiệu cho Gia Đình và Đất nước, đáp lại mỗi cá nhân phải có trách nhiệm đóng góp tương xứng trong công cuộc xây dựng và bảo vệ nước, nhất là quyền phải đóng thuế, và quyền phải thi hành nghĩa vụ quân sự, quyền tham gia bầu cử, ứng cử. . . Một chính quyền không làm được như thế là phản lại chế độ Dân chủ

Đây là quyền Công dân được gọi là Dân quyền. Dân quyền lệ thuộc vào Thời gian và Không gian

Cha ông chúng ta đã phân định rạch ròi Nhân và Dân quyền trong hai tiếng **Nhân Dân**:

Là Nhân phải có **Nhân quyền**, là Dân phải có **Dân quyền**, Nhân quyền là mối liên hệ **hàng Dọc** để cá nhân tiếp nhận nguồn Sống và nguồn Sáng gốc Tâm linh từ Thiên Chúa, Thượng Đế.

Dân quyền là quyền **hàng Ngang**, là mối liên hệ Trách nhiệm và Quyền lợi giữa các Công dân trong nước với nhau. Nhân quyền là cái Gốc, Dân quyền là cái Ngọn, không bảo vệ Gốc thì Ngọn chết. Bỏ nguồn gốc là gây rối loạn rối loạn xã hội. Trong các Cơ chế xã hội thì phải tổ chức và điều hành làm sao cho Nhân quyền và Dân quyền hài hoà với nhau, thực ra cả hai cũng chỉ là một.

Nhân quyền và Dân quyền là nền tảng của chế độ Dân chủ, con người Nhân chủ mới là kiến trúc sư của chế độ Dân chủ. Quên con người Nhân chủ tức là còn vương vấn tới chế độ Nô lệ!

Qua những ý tưởng trên chúng ta hiểu tại sao Trung cộng và Việt Cộng cứ luôn nâng nấc chống chế, cho Nhân quyền là tùy thuộc theo từng Địa phương, từng Quốc gia.

Lý do là CS là Tổ chức “ cướp của giết người Quốc tế ”, chuyên áp bức, khủng bố, hãm hại, cướp bóc, giết chóc con Người, làm sao mà tôn trọng con Người, tôn trọng Nhân quyền được!

Những ý tưởng trên là Nhân quyền và Dân quyền theo quan niệm Nho giáo.

G.- Quốc Tế Nhân quyền

Tuy Phương Đông đã có những nền tảng về Nhân và Dân quyền như thế từ xa xưa, nhưng vì bị nạn “ Dĩ cường lãng nhược ”, của Đế quốc phong kiến Tàu, nhân dân ta cứ mãi sống trong nghèo khó, con người không có đủ phương tiện để phát triển, nên Dân tộc chúng ta vẫn cứ bị giam hãm trong tình trạng què mùa lạc hậu, không vươn lên được.

Còn Tây phương nhất là Hoa Kỳ thì nhờ thâm nhuần Bác ái và Công bình, lại thêm khoa học phát triển, giúp con người nhìn mọi vấn đề một cách rõ ràng khúc chiết từ Gốc tới Ngọn, nên biết cách đem tinh thần Đạo lý thể hiện vào cuộc sống xã hội, giúp nâng cao được Dân sinh, có nâng cao được Dân sinh mới nâng cao được Dân trí và Dân khí, nhờ đó mà con người được phát triển, xã hội được

phồn vinh, đó là nhờ tinh thần Bác ái mà thực thi lẽ Công bằng tương đối vào các nẻo của cơ chế xã hội.

Sở dĩ Tây phương đem những giá trị Nhân quyền Dân quyền vào Đời được là nhờ vào sự phát triển của khoa học kỹ thuật, do “ Phú quý sinh lễ nghĩa”, mà thoát ra khỏi cảnh “ Bản cùng sinh đạo tặc”.

Quốc tế nhân quyền là bản Liệt kê về Nhân quyền và Dân quyền, được khai sinh từ tinh thần Kitô giáo, đó là Bác ái và Công bằng.

Bác ái là nguồn sống nuôi dưỡng và bảo vệ Nhân Quyền, Công bằng là ánh sáng rọi soi lẽ Công bằng cho cuộc sống hòa của Công dân, tức là Dân quyền. Không có lòng Bác ái thì không thể đem Công lý vào Xã hội được, nên Dân quyền không được tôn trọng.

Chúng tôi tạm chia các tiết mục của Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền ra làm hai phần Nhân quyền và Dân quyền để tiện đối chiếu. Nhân quyền thuộc lãnh vực cá nhân, còn Dân quyền thuộc lãnh vực Xã hội, thực ra cả hai chỉ là Một không thể tách rời trong sự sống của con Người Xã hội.

I.- Nhân quyền

Mục tiêu: Thực thi và Bảo vệ quyền Tự do cho con Người

“ Điều 1: Mọi người sinh ra đều được tự do và bình đẳng về nhân phẩm và quyền. Mọi người đều được phú bẩm về lý trí và lương tâm và vì thế phải đối xử với nhau trên tinh thần bác ái.

Điều 2: Mọi người đều được hưởng tất cả những quyền và tự do được công bố trong Bản Tuyên Ngôn này và không có một sự phân biệt nào. . .

Điều 3: Mọi người đều có quyền sống, quyền tự do và an toàn cá nhân.

Điều 4: Không ai bị cưỡng bức làm nô lệ hay tòi đòi. Chế độ nô lệ và buôn bán nô lệ dưới mọi hình thức đều bị nghiêm cấm.

Điều 5:

Không một người nào phải chịu cực hình, tra tấn, hay bất kỳ hình thức đối xử, hoặc trừng phạt bất nhân, hay có tính cách lăng nhục.

Điều 6:

Ở bất cứ nơi nào, mỗi người đều có quyền được công nhận tư cách con người của mình trước pháp luật.

Điều 7:

Tất cả mọi người đều bình đẳng trước pháp luật, và phải được bảo vệ một cách bình đẳng, không kỳ thị phân biệt. Tất cả đều được quyền bảo vệ ngang nhau, chống lại mọi kỳ thị vi phạm Bản Tuyên Ngôn này, cũng như chống lại mọi kích động dẫn đến kỳ thị như vậy.

Điều 9:

Không một ai bị bắt bớ, cầm tù hay lưu đày một cách độc đoán.

Điều 10:

Mọi người đều có bằng nhau quyền được phân xử công khai và công bằng, trước một tòa án độc lập và vô tư, để được phán quyết về các quyền lợi và nhiệm vụ của mình, hay về những tội phạm mà mình bị cáo buộc.

Điều 11:

1. **Khi truy tố trước pháp luật, mọi người được xem là vô tội, cho đến khi pháp luật chứng minh là có tội**, trong một phiên tòa công khai và tòa án này phải cung ứng tất cả mọi bảo đảm cần thiết cho quyền biện hộ của đương sự.
2. **Không ai có thể bị kết án khi có những hành động hay sơ suất xảy ra vào lúc mà luật pháp của quốc gia hay quốc tế không qui định đó là một hành vi phạm pháp.** Tương tự như vậy, không được áp đặt một hình phạt nào nặng hơn hình phạt được ấn định vào lúc hành vi phạm pháp xảy ra.

Điều 12:

Không một ai bị xâm phạm một cách độc đoán về đời sống riêng tư, gia đình, nhà ở, hay thư tín, cũng như bị xúc phạm danh dự hay tiếng tăm của mình. Mọi người đều có quyền được luật pháp bảo vệ, trước những xâm phạm và xúc phạm như vậy.

Điều 13:

1. **Mọi người có quyền tự do di chuyển và cư trú**, trong phạm vi biên giới của quốc gia.
2. **Mọi người đều có quyền rời khỏi lãnh thổ bất kỳ nước nào, kể cả nước của mình, và quyền trở về xứ sở.**

Điều 14:

1. Trước sự ngược đãi, **mọi người đều có quyền tị nạn** và tìm sự dung thân tại các quốc gia khác.
2. Quyền này không được kể đến, trong trường hợp bị truy nã thật sự vì các tội phạm không có tính chính trị, hay do những hành vi trái với những mục tiêu và nguyên tắc của Liên Hiệp Quốc.

Điều 15:

1. **Mọi người đều có quyền có quốc tịch.**
2. **Không một ai bị tước bỏ quốc tịch**, hay bị từ chối quyền thay đổi quốc tịch, một cách độc đoán.”

II.- Dân quyền

Mục tiêu: Thực thi và bảo vệ công lý Xã hội cho mọi Công dân

“ Điều 16:

1. **Nam và nữ trong tuổi trưởng thành có quyền kết hôn và lập gia đình**, mà không bị hạn chế về lý do chủng tộc, quốc tịch hay tôn giáo. Nam nữ đều có quyền bình đẳng lúc kết hôn, trong đời sống vợ chồng và lúc ly hôn.
2. **Hôn nhân chỉ có thể tiến hành khi cả hai đều được tự do quyết định và đồng ý thật sự.**
3. **Gia đình phải được xem là một đơn vị tự nhiên và căn bản của xã hội, và được quyền bảo vệ của xã hội và quốc gia.**

Điều 17:

1. **Mọi người đều có quyền sở hữu tài sản cá nhân cũng như tập thể.**
2. **Không ai có thể bị tước đoạt tài sản của mình một cách độc đoán.**

Điều 18:

Mọi người đều có quyền về tự do tư tưởng, nhận thức và tôn giáo. Quyền này bao gồm cả quyền tự do thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng, cũng như quyền tự do biểu lộ tôn giáo hay tín ngưỡng của mình, với tư cách cá nhân hay tập thể, ở nơi công cộng hay nơi chốn riêng, bằng sự truyền dạy, thực hành, thờ phượng và áp dụng các nghi thức đạo giáo.

Điều 19:

Mọi người đều có quyền tự do ngôn luận và bày tỏ quan điểm. Quyền này bao gồm sự tự do quan điểm mà không bị xen vào quấy rầy và được tự do tìm kiếm, thu nhận và quảng bá tin tức và tư tưởng qua mọi phương tiện truyền thông bất kể biên giới.

Điều 20:

1. **Mọi người đều có quyền tự do hội họp và lập hội, một cách ôn hòa .**
2. **Không một ai có thể bị cưỡng bách gia nhập vào một đoàn thể.**

Điều 21:

1. **Mọi người đều có quyền tham gia vào việc điều hành xứ sở của mình, một cách trực tiếp hay qua các đại biểu được tuyển chọn một cách tự do.**
2. **Mọi người đều có quyền đón nhận những dịch vụ công cộng của quốc gia một cách bình đẳng.**
3. **Ý muốn của người dân phải là nền tảng của quyền lực chính quyền.** Ý muốn này phải được thể hiện qua các cuộc bầu cử định kỳ và thực sự, bằng phiếu kín, qua phương thức phổ thông và bình đẳng đầu phiếu, hay các phương thức tương đương của bầu cử tự do.
- 4.

Điều 22:

Vì là thành viên của xã hội, mỗi người đều có quyền an ninh xã hội, qua các cố gắng của quốc gia và hợp tác quốc tế, dựa theo phương cách tổ chức và tài nguyên của mỗi nước. Quyền này được đặt trên căn bản của sự thụ hưởng những quyền về kinh tế, xã hội và văn hóa, cần thiết cho nhân phẩm và sự phát triển tự do của mỗi cá nhân.

Điều 23:

- 1. Mọi người đều có quyền làm việc, quyền tự do chọn việc làm, quyền được hưởng các điều kiện làm việc chính đáng và thuận lợi đối với công việc, và quyền được bảo vệ chống thất nghiệp.**
- Mọi người, không vì lý do kỳ thị nào, đều có quyền được hưởng lương bổng như nhau cho cùng một công việc.
- Mọi người làm việc đều được quyền hưởng thù lao một cách công bằng và thích hợp, khả dĩ bảo đảm cho bản thân và gia đình mình một cuộc sống xứng đáng với nhân phẩm, cũng như được trợ giúp nếu cần, qua các phương thức bảo vệ xã hội khác.
- Mọi người đều có quyền thành lập và tham gia vào các nghiệp đoàn,** để bảo vệ quyền lợi của mình.

Điều 24:

Mọi người đều có quyền nghỉ ngơi và giải trí, kể cả việc hạn chế hợp lý số giờ làm việc, và các ngày nghỉ định kỳ có trả lương.

Điều 25:

- Mọi người đều có quyền được hưởng một mức sống phù hợp với sức khỏe và sự no ấm cho bản thân và gia đình bao gồm: thực phẩm, quần áo, nhà ở, y tế và các dịch vụ xã hội cần thiết, quyền an sinh trong lúc thất nghiệp, đau ốm, tàn tật, góa bụa, tuổi già hay các tình huống thiếu thốn khác do các hoàn cảnh ngoài khả năng kiểm soát của mình.**
- Các bà mẹ và trẻ con phải được hưởng sự chăm sóc và trợ giúp đặc biệt.** Tất cả mọi trẻ con, sinh có hôn thú hay không, đều được xã hội bảo vệ một cách bình đẳng.

Điều 26:

- Mọi người đều có quyền được giáo dục.** Giáo dục phải được miễn phí, ít nhất là ở bậc tiểu học và căn bản. Giáo dục tiểu học phải bắt buộc. Giáo dục kỹ thuật và chuyên nghiệp phải được mở rộng và giáo dục đại học phải được mở rộng bình đẳng cho mọi người, trên căn bản tài năng xứng đáng.
- Giáo dục phải được điều hướng để phát triển đầy đủ nhân cách, và củng cố sự tôn trọng nhân quyền và các quyền tự do căn bản. Giáo dục phải nhằm cố vũ sự cảm thông, lòng khoan dung, và tình hữu nghị giữa mọi quốc gia, mọi nhóm chủng tộc hoặc tôn giáo, và hỗ trợ việc phát triển các sinh hoạt của Liên Hiệp Quốc nhằm duy trì hòa bình.**
- Cha mẹ có quyền ưu tiên chọn lựa phương cách giáo dục dành cho con cái mình.**

Điều 27:

1. Mọi người đều có quyền tự do tham gia sinh hoạt văn hóa cộng đồng, thường thức các bộ môn nghệ thuật, và cùng chia sẻ các tiên bộ khoa học cũng như các lợi ích của khoa học.
2. Mọi người đều có quyền được bảo vệ về tác quyền, trên bình diện tinh thần cũng như quyền lợi vật chất, đối với các tác phẩm khoa học, văn chương, hay nghệ thuật.

Điều 28:

Mọi người đều có quyền đòi hỏi được sống trong một trật tự xã hội và trật tự quốc tế, trong đó các quyền và các tự do được đề cập trong Bản Tuyên Ngôn này có thể được thể hiện đầy đủ.

Điều 29:

1. Mọi người đều có bổn phận đối với cộng đồng nào mà chỉ trong đó mới có thể phát triển toàn vẹn và tự do nhân cách của mình.
2. Trong việc hành xử nhân quyền và thụ hưởng tự do, mọi người chỉ phải chịu những hạn chế do luật định, và những hạn chế này chỉ nhằm mục tiêu bảo đảm sự thừa nhận và tôn trọng nhân quyền, và quyền tự do của những người khác, cũng như nhằm thỏa mãn những đòi hỏi chính đáng về luân lý, trật tự công cộng, và nền an sinh chung trong một xã hội dân chủ.
3. Trong bất cứ trường hợp nào, nhân quyền và những quyền tự do này cũng không được hành xử trái với những mục tiêu và nguyên tắc của Liên Hiệp Quốc.

Điều 30:

Không một điều nào trong Bản Tuyên Ngôn này được hiểu và hàm ý cho phép một nước, một nhóm hay một cá nhân nào được quyền có những việc làm hay hành động nhằm hủy diệt nhân quyền và tự do được thừa nhận trong bản Tuyên Ngôn này.”

H.-Kết luận

I.- Nền tảng của Chế độ Dân chủ

Mục tiêu của việc soạn thảo Hiến pháp là để có bản “Khế ước xã hội” “hầu Nhân dân giao trách nhiệm cho nhà cầm quyền thực thi Hiến pháp để bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền, để giúp mọi người có cơ hội và phương tiện phát triển toàn diện, nghĩa là có Tư cách và khả năng làm con người Nhân chủ, Con Người Nhân chủ là yếu tố không thể thiếu để thiết lập chế độ Dân chủ hầu xây dựng một xã hội Hòa bình để toàn dân vui hưởng âm no hạnh phúc. Ngoài ra cần có Tổ chức công quyền lập nên một cơ chế xã hội với Tam quyền phân lập để kiểm soát lẫn nhau mà giữ thăng bằng chung mà tiến bộ. Các cơ chế xã hội cũng phải làm sao cho các cặp đối cực trong mỗi cơ chế được điều hòa.”

II.- Góc đoàn kết Dân tộc

Muốn xây dựng chế độ Dân chủ thì trước tiên phải có giải pháp thực hiện sự đoàn kết toàn dân. Sở dĩ chúng tôi phải nêu lên tinh thần Nho giáo về Nhân quyền và Dân quyền là để tất cả chúng ta giữ lấy cái Góc đoàn kết chung ngàn xưa của Dân tộc. Sự xây dựng và bảo vệ Quốc gia là do

toàn dân, không một Tôn giáo nào, Đảng phái nào hay Phe nhóm này có thể cản đáng nổi việc xây dựng chế độ Dân chủ cho Đất nước.. Bất cứ thành phần nào làm việc nước mà thiếu tinh thần Đạo lý chung của Dân tộc thì sẽ gây nên phân hoá.

Ngày nay đất nước chúng ta tuy đã có nhiều Tôn giáo, nhưng đó chỉ là bước Thù đồ để phát triển Bản sắc riêng, giúp cho nền Văn hoá Dân tộc thêm phong phú, nhưng Vạn giáo đều Đồng quy về Nhất lý “ Thái hoà “ vì tất cả đều có bản chất Hoà bình. Nếu giữ được tinh thần như thế thì việc đoàn kết Dân tộc mới vượt qua được nhiều khó khăn.

III.- Sự khác nhau giữa Nho của Tàu và Việt

Chúng ta nên hiểu Nho giáo là Di sản của đại chủng Việt trong đó có Tàu, Nhật, Hàn, Việt, mà Việt Nam là nơi được ký thác nhiều hơn hết. Cái Gốc lập Quốc và đạo sống Thái hòa này đã khởi nguyên từ nền Văn hoá Hòa Bình, nếp sống này đã thấm nhập vào trong huyết quản Dân Việt từ ngàn đời, nhưng những thăng trầm lịch sử đã làm cho Dân tộc mất ý thức, nên bị bỏ quên, chính mạch sống dũng mạnh này giúp Dân tộc chúng ta đã chống một kẻ thù Tàn bạo khổng lồ suốt hơn 4 ngàn năm nay, nhưng sống trong nghèo khó lâu ngày, cốt tuỷ của nền Văn hoá này lần lần bị lớp bụi Thời không che lấp, nên chúng ta phải chịu khó khai quật lên n thì sẽ nhận ra cả một kho tàng về triết lý Nhân sinh Thái hòa, có Thái hòa thì con Người mới có hạnh phúc.

Với tâm trạng tránh rắc rối, có người sẽ thắc mắc là ngày nay đã có quốc tế Nhân quyền và chế độ Dân chủ Tây phương rồi, chúng ta cần gì phải đi vào cái Nho giáo đã lỗi thời cho lồi thối. Nhưng xin chúng ta cứ xem các cuộc cách mạng Dân chủ ở Phi Châu và Trung Đông hiện nay đang gặp phải khó khăn gì, có phải là thiếu một Chủ đạo Hòa cho Quốc gia không, tình trạng đó giúp chúng ta nhận biết Chủ đạo hòa của Văn hoá Dân tộc là tối cần thiết.

Nho giáo là một triết lý Hoà về Nhân sinh của Tổ tiên đại chủng Việt, tuy Tàu có công “ công thức hoá thành Kinh điển” nhưng về sau lại bỏ ruột “ Nhu hoà, hoà bình “, các nhà cầm quyền xưa nay cứ theo lối sống Du mục chuyên “ Bạo động, gây chiến tranh, bành trướng mà cướp bóc “, (còn đa số nhân dân Tàu < 70% > sống theo nghề nông thuộc đại chủng Việt bị sáp nhập vào đều có chung văn hoá với chúng ta) làm cho nhân dân chúng ta sống nghèo khó, nên cũng bỏ quên, vì bỏ mất gốc Hòa này nên chúng ta mắc nạn phân ly, cứ xem Đại Hàn và Nhật, ta thấy họ vẫn duy trì tinh thần Gốc Nho, họ lại biết cách đồng hoá tinh hoa của Tây phương nhất là Khoa học kỹ thuật nên tiến bộ như ngày nay, chúng ta đừng quên Hán Nho của Tàu chẳng qua là thứ văn hoá bạo động gây chiến tranh và bành trướng, và nên nhận ra có rất nhiều thứ Nho như Thái Nho, Hoàng Nho, Nguyên Nho, Chu Nho, Hán Nho, Việt Nho, chúng ta đừng có đồng nhất Hán Nho với Nho trong mạch máu của dân tộc Việt gọi là Việt Nho, một bên Hán Nho là bá đạo cường quyền, bên Việt Nho là Vương đạo, chuộng nếp sống nhu nhuận , Hoà bình..

Những ngô nhân về Nho làm cho Dân tộc chúng ta đánh mất Gốc Nhân Nghĩa Đồng bào -mỗi Tình keo sơn đoàn kết Dân tộc - , cái mối tại hoa của Dân tộc chúng ta khởi đầu từ đó, nên chúng ta phải sửa lại từ đầu chứ không thể làm tắt.

Một điều chúng ta nên lưu tâm tìm hiểu thêm cho rõ ràng, Kinh Điển của Nho là do các quan thuộc chủng Việt xây dựng nên, vì Tổ tiên họ là chủ nhân khai sáng ra Dịch Lý, mà Dịch lý là nền tảng của nền Văn hoá Việt. Dịch của Tàu khác với Dịch Việt, Dịch của Tàu theo Thứ tự Càn / Khôn, theo

Nguyên Lý Cha, nên Bạo động, có bản chất chiến tranh, còn Dịch Việt theo tứ tư Khôn / Càn. theo Nguyên Lý Mẹ nên nhu nhuận Hoà Bình.

Lý do là các nhà cầm quyền Tàu thuộc giống Du mục cả đời cứ ngồi trên lưng ngựa chiếm đồng cỏ chăn nuôi, rồi thôn tính các chủng Việt, chiếm đoạt Dân chúng, đất đai, các phát minh như cách làm giấy, luyện đồng, luyện sắt, nhất là Văn hoá, họ suốt đời rong rỗi chăn nuôi súc vật làm gì có thì giờ đâu Quy tư và Suy tư mà Văn với Hóa.

Khi thôn tính được Bách Việt, các nhà cầm quyền Tàu thâu tóm hết mọi thứ của Đại chủng Việt, họ lên làm Vua trị vì, họ muốn chiếm đoạt tất cả của chủng Việt làm của riêng, nhất là Văn hoá, nhà Tần đã đốt sách chôn Nho, sau đó nhất là nhà Hán lại tây xoá, xuyên tạc Huyền sử và Lịch sử, cho Tư Di là man rợ, thực ra khi họ làm Vua thì các quan thuộc chủng Việt xây dựng hết, ngày nay người ta còn thấy vết tích chữ Khoa đầu (Chữ con Quãng, thuộc nhóm Lạc Long) là chữ Kỳ : 丌, có nghĩa là linh thiêng. Chữ kỳ là tóm tắt cơ cấu nền Văn hoá Thái hòa Đông Nam của Đại chủng Việt, trên có hai 2 Ngang, Dưới có 3 nét Dọc, 2- 3, 5 là bộ số Cơ cấu của nền Văn hoá Thái hòa Đông Nam (Theo số độ Ngũ hành: Đông số 3, Nam số 2, 2 + 3 = 5). Đây là nền Văn hoá Thái hòa, chứa Minh Triết, có khả năng xây dựng Thế giới Hòa bình, chứ đâu có dùng bạo lực, gây chiến tranh, bành trướng mà cướp bóc như Hán Nho.

Để phân biệt Dịch của Việt và Dịch của Tàu, ta nên nhớ khi chiếm Văn hoá Việt, người Tàu chỉ hót được cái ngọn của Dịch là 64 quẻ chuyên để bốc phệ, vì nền tảng hay tinh hoa của Dịch đã bị Tổ tiên Việt dấu kỹ trong Huyền thoại Tiên Rồng, Ngọc Long Toại, cũng như trong Trống Đồng, mà Tiên / Rồng là cặp đối cực xuyên suốt nền Văn hoá Việt hay nét Nhất quán của nền Văn hoá . Nét Nhất quán Lưỡng Nhất là nguồn mạch của Tiến bộ và Thái hòa, nên là Tinh hoa của Văn hoá Việt, Tổ tiên chúng ta đã bị Tàu quấy nhiễu triền miên đã có phần lãng quên. T.G. Kim Định là người đầu tiên khai quật lên Triết lý Nhân sinh của Việt tộc mà nền tảng là Dịch Việt. Nền Văn hoá Việt có một **Vũ trụ quan động**, một **Nhân sinh quan**: Nhân chủ, Thái hòa và Tâm linh, **một Đạt quan** phong lưu siêu thoát. Nền Văn hoá này có một **bộ số Cơ cấu làm nền tảng**, nên không thể bị xuyên tạc như Nguyên Nho của Khổng Tử, không những chứa Nội dung Kinh Điển của Khổng Giáo (thực ra là Nho được đúc Khổng thuật lại từ Tổ tiên Nghiêu Thuấn thuộc văn hoá Nông nghiệp), mà nền Văn hoá này hay Việt Nho còn có **một hệ thống về Triết lý Nhân sinh** và một **Chủ đạo Hoà** để đem Đạo lý vào Đời qua lộ đồ, Tu, Tề, Trị, Bình với các cặp đối cực vừa Tiến bộ vừa Quân bình.

IV.- Nho với Việt như Hình với Bóng

Nho là tinh hoa của nền Triết lý Thái hòa về Nhân sinh của Việt tộc, không hiểu như thế cho Nho là của Tàu mà khinh khi xa lánh là Bỏ Tinh hoa của Dân tộc, mà sa đọa như ngày nay! Nho của Tàu là Hán Nho, thứ Nho bá đạo có bản chất bạo động gây chiến tranh bành trướng mà cướp bóc hàng hơn 4 ngàn năm, nay lại gặp thêm tinh thần bạo động và cướp bóc của CS quốc tế có tổ chức rất khoa học, nên lại càng hung hiểm hơn. Cứ nhìn vào hành tung của Trung cộng hiện nay thì biết cái bản chất tham lam và hung ác của nhà cầm quyền Tàu cộng. Còn Nho trong huyết quản người Việt đã giúp Tổ tiên chúng ta không những thoát khỏi ách đô hộ hơn ngàn năm của Tàu, mà còn đáng cho Tàu những đòn thảm bại qua 7, 8 trận đại chiến, thứ mà chúng ta bỏ quên và khinh khi là thứ Nho Vương đạo, nhưng khôn nổi Nho này đã bị Hán Nho vấy bẩn, nên cần phải gạn đục khơi trong để giữ lấy cái tinh hoa mà sống Hòa với nhau.

Một điều quan trọng khác là hễ người Việt mở miệng ra là đụng tới chữ Nho, Các tên Nước tên Đường sá, Cầu cống, Sông ngòi, cũng như tên của mỗi con Người hầu hết là chữ Nho với ý nghĩa thâm sâu, các tên cũng là nơi ký thác tinh thần của nền Văn hoá, nhất là Văn hoá Dân tộc thì chữ Nho lại đóng vai trò quan trọng, bỏ chữ Nho là bỏ mất nền Văn hoá Việt, nếu bỏ chữ Nho là bỏ mất tinh hoa của Văn học, Nghệ thuật cùng Triết lý Nhân sinh. Chúng ta thử viết một bài hoàn toàn bằng tiếng Việt, không dính tới chữ Nho nào, xem có đạt mục tiêu không và đọc lại xem sao!. Nho đối với Việt ngữ cũng giống như La tinh đối với tiếng Anh tiếng Pháp, bỏ Gốc La Tinh thì các thứ tiếng đó bị mất hết ý nghĩa nơi nguồn gốc (radicals). Sau cùng nhờ tính chất tượng Hình, tượng Ý, tượng Thanh mà chữ Nho trở thành một Linh Ngữ Linh tự, tức là Ngôn ngữ giúp ta dễ đi vào nguồn Tâm linh, do nếp sống Tinh cảm gắn với con người và Thiên nhiên.

Quốc ngữ là ngôn ngữ có khả năng thông tin cao, giúp giải nghĩa chữ Nho một cách thông dụng, nhưng Quốc ngữ không thể thay thế tính chất tổng hợp của chữ Nho được, nên bỏ chữ Nho là bỏ mất tinh hoa của Văn hoá Việt, mà Văn hoá là Di sản tinh hoa của một Dân tộc.

Vì thế mà nước ta cần có một Tam giác ngữ, có thể là **Chữ Nho, Tiếng Việt và Tiếng Anh**. Chữ Nho giàu tinh chất tổng hợp, nên u linh man mác, dễ đi vào gốc Tâm linh, Tiếng Anh rất chi tiết và chính xác, rất đắc dụng cho Khoa học Kỹ thuật, còn tiếng Việt rất dễ học và rất tiện lợi cho việc quảng bá thông tin đại chúng..

Trong phim “ Niềm đau Nghĩa Tình “, (tôi không rõ tên Phim theo tiếng Triều Tiên), vào thời nhà Thanh bên Tàu, Vua Lý Đạo của Triều Tiên cùng con gái nuôi là Tố Ly đã cùng nhau sáng chế ra Văn tự riêng ngoài gốc Nho giáo để quảng bá Đạo lý Dân tộc từ Nho cho toàn Dân, có thể mới có phương tiện thuận lợi để khai Dân trí.

V.- Vạn giáo nhất lý

Nước ta đã có nhiều Tôn giáo, trong đó có hai tôn giáo lớn Phật Giáo, Kitô giáo và một số Tôn giáo nhỏ như Lão giáo, Cao Đài, Hoà Hảo, Bahai.. . , Nho giáo tuy không phải là một Tôn giáo, nhưng là một Đạo học có triết lý Nhân sinh Hoà bình, cùng với lộ đồ Tu, Tế , Trị, Bình rất tích cực cũng có thể đóng vai trò hướng dẫn đời sống như Tôn giáo. Tuy Danh xưng về Đạo lý của các Tôn giáo có khác nhau, nhưng đều có bản chất hoà bình. Chúng ta có thể tự hỏi tại sao lại có xích mích về Tôn giáo, phải chăng một số người trong các Tôn giáo đã nhân danh Tôn giáo để thực hiện tham vọng của họ ngoài Đời.

Đại loại, Chúa Yêsu đã phán: khi con đi dự Thánh Lễ, nếu còn có xích mích với ai đó, thì con hãy trở về làm hòa với nhau đã, rồi tới dâng Thánh Lễ sau.

Trong cuộc đối thoại với nhà Thần học Leonardo Boff của Brésil, đức Đa La La Ma trả lời về câu hỏi “ Tôn giáo nào tốt nhất? “ : Ngài trả lời:

“Tôn giáo tốt nhất là tôn giáo đưa anh đến gần Đấng tối cao nhất. Là tôn giáo biến anh thành con người tốt hơn”. **“Tất cả cái gì làm anh:**

Biết thương cảm hơn. Biết theo lẽ phải hơn. Biết từ bỏ hơn. Dịu dàng hơn . Nhân hậu hơn Có trách nhiệm hơn. Có đạo đức hơn”.

“Tôn giáo nào biến anh thành như vậy là tôn giáo tốt nhất”.

Điều này giúp chúng ta nhận ra những ai gây xích mích Tôn giáo là sống phản lại giá trị của tôn giáo mình.

Trong hoàn cảnh nước nhà lâm nguy hiện nay cũng như con người bất toàn thì những giá trị như Tha thứ, Bao dung, và Hy xả là vô cùng quý báu và rất cần thiết, quên điều cốt lõi này là đánh mất tinh hoa của Tôn giáo.

VI.-Cần giữ lấy Hồn Nước

Đất nước là chung cho mọi Tôn giáo, mọi đảng phái, mọi phe phái và chung cho toàn dân, trong chế độ Dân chủ thì mọi người dân đều có quyền làm Chủ theo Tư cách và khả năng của mình, mọi người dân đều có bổn phận cứu nước và dựng nước, không một thành phần nào có thể đầu thầu công việc cai trị nước được. Nếu mọi thành phần đều lưu tâm giữ lấy Hồn Nước chung thì Đất nước tránh được cảnh phân hoá, gây ra các thành phần trong Dân tộc đánh phá nhau. Việc hiềm khích Tôn giáo đã gây ta tang thương cho Dân tộc, một số đã ý thức và tìm cách sửa chữa, nhưng đến nay vẫn chưa hàn gắn xong, một số người quá khích vẫn chưa thấy được sự nguy hại cho Dân tộc, nên còn cực đoan hơn thua đủ với nhau, tưởng rằng làm như thế là cứu nước, nhưng thói “ Khôn Độc đại Đàn “ này cũng phá Nước hại Dân không kém!

Quốc tế Nhân quyền là cái quyền Chung về con Người của nhân loại, nhưng cái Gốc là của Tây phương, được bắt nguồn từ tinh thần Kitô giáo (nguồn Tâm linh), mà đa số Dân tộc chúng ta đâu có hiểu thấu được tinh thần Kitô giáo, lại nữa cũng không hiểu tinh thần Vạn giáo nhất lý, nên Tôn giáo chúng ta đã mắc phải cái nạn hiềm khích về Tôn giáo trước đây rất nguy hiểm, đến nay vẫn còn âm ỉ chưa dứt, chúng ta cần phải thoát ra cái “ **Tinh thần lấy Đạo tạo Đời** “ nguy hiểm này của số người cực đoan, vì quá Tham, Sân, Si muốn độc tôn dành Đời, nên đánh mất tinh hoa Hòa bình của Tôn giáo.

Mặt khác, ngoài cái Chung của Nhân loại còn có cái Riêng của Địa phương, của Quốc gia Dân tộc, mà cái Riêng đó lại là cái Gốc Văn hoá ngàn đời của toàn Dân tộc chúng ta, đó là mạch sống chung của toàn Dân, vì bỏ quên lâu ngày nên Dân tộc chúng ta bị phân hóa ra từng mảng, lại thêm bị lớp người lạc hồn Dân tộc rước của độc CS về mà làm tay sai cho kẻ thù truyền kiếp tàn hại con người và Dân tộc. Không nói đến CS, mà chính ngay một số vị trí thức chúng ta quá vọng ngoại, cũng bị lạc Hồn Dân tộc, nghe nói đến Nhân Nghĩa của Tổ tiên xưa, cũng như, Từ bi Trí huệ, Bác ái Công bình thì né tránh, vì ngại khó và cảm thấy bất lực trước con đường xây dựng con Người và Xã hội từ Gốc tới Ngọn quá lâu dài và khó khăn ! Không thể sống trong Xã hội mà cứ giữ thói Vô cảm và thiếu tinh thần trách nhiệm Liên đời.

Cây không Gốc thì cành ngọn khô héo rồi chết, một Dân tộc bỏ Gốc tức là bỏ mất Tinh thần Đồng bào, bỏ mất Tinh Đồng quy thì các thành phần ly tán, bị phân hoá, không làm sao kết đoàn được mà lo việc chung, lẽ tất nhiên phải sa đọa. Đây là vấn đề tưởng như nhỏ nhen, nhưng lại vô cùng quan trọng, đừng có khinh “ **cái Sấy mất Gốc** ” sẽ nảy “ **cái Ung làm cho Dân tộc bất hoà** “ mà tan tác, chẳng những anh em Đồng bào không muốn nhìn mặt nhau, gọi tránh ra là Đồng hương để cho Lương tâm khỏi xốn xang, thậm chí còn luôn tranh dành hơn thua với nhau bởi những cái nhỏ vặt, đến nỗi còn tàn sát nhau với khẩu hiệu “ **Giết làm hơn bỏ sót** ” để cho nước nhà tan nát!

Chúng ta đừng có lầm là chỉ cần có bản Quốc Tế nhân quyền là xây dựng được chế độ Dân chủ. Muốn có chế độ Dân chủ thì trước hết phải có lớp người Nhân chủ, những kẻ độc tài và kẻ nô lệ

không có khả năng làm Chủ nên vô dụng. Sống trong Xã hội trăm ngàn việc chồng chất lên nhau rất phức tạp nếu con Người không có Lòng rộng Trí sâu nghĩa là Dân Trí và Dân Khí không cao thì trong khi thi hành nhiệm vụ không sao tránh khỏi lỗi lầm, cái làm “ không biết việc mà làm bừa “ mà đưa cả Dân tộc vào con đường suy thoái là không thể tha thứ.. Không có con Người Nhân chủ nghĩa là con Người có Tư cách (Nhân) và Khả năng (Nghĩa) thì làm việc gì cũng hư. Giả dụ chúng ta giao đất nước phồn vinh Hoa Kỳ cho CS hay một số người Quốc gia Vô cảm và thiếu Tinh thần trách nhiệm liên đới thì chỉ cần một năm là đất nước đã xây dựng gần 300 năm sẽ tan tành!

*Quả là : **Hồn Dân tộc** (tức là Nhân Nghĩa) **mất trước, Nước mất sau** “ không sai!*

VII.- Tổng hợp Đông Tây Kim Cổ: Tâm linh và Khoa học phải nên Một

Ngày nay là thời đại Toàn cầu hóa, chúng ta phải tiến tới giai đoạn Tổng hợp những tinh hoa của Đông Tây Kim Cổ mà sống Hòa với nhau: Phương Đông là quê hương của Tâm linh, phương Tây là nơi Khoa học Kỹ thuật phát triển cao độ, hai lãnh vực ngược chiều này cần được tinh lọc lại và làm sao cho được giao hòa với nhau mới giúp nhân loại sống sung mãn và yên vui với nhau.

Có Khoa học kỹ thuật thì biết cách ăn nên làm ra, có đời sống Tâm linh thì biết “ lưu tâm và chia sẻ (caring and sharing) với nhau, có sống tương đối công bằng với nhau thì mới hòa với nhau được, khi đó mọi người trong Xã hội mới có thể có cuộc sống yên vui hạnh phúc. Nhân thức được như thế thì chúng ta biết chúng ta phải học hỏi và thực hiện những gì.

Tình trạng con người của nước ta, Tâm linh còn èo uột đã chẳng giúp làm nên những con người Nhân chủ, không những thành phần lãnh đạo đất nước, đã “ Hèn với Giặc lại Ác với Dân ”, mà một số trí thức chúng ta (Trong đó có cả cá nhân tôi) cũng chưa tu dưỡng cho được cái Dũng của con người Nhân chủ thì phỏng có còn làm nổi được những việc to lớn và khó khăn hiện nay? !. Còn Khoa học thì tuy đa số là những vị có bằng cao, nhưng phần lớn thiếu kiến thức và sáng kiến, không phát minh nào ra trò, nên chẳng biết tới Góc Ngọn của mọi vấn đề Xã hội để ăn nên làm ra, **làm sao đất nước thoát cảnh Nhược tiểu, làm sao tránh khỏi cái cảnh bị đọa đày làm vai trò Con Cờ Quốc tế trong Thị trường chung “ Thương hạ giao tranh lợi.” ? Khi Dân tộc bị đẩy vào vai trò của “ một con Tót không thể qua sông ” thì đến lúc phải qua sông là bị đem thí !**

Thế giới đã có **Thị trường chung**, nhưng **Đạo trường chung** mà Liên Hiệp Quốc đại diện chưa đóng được vai trò cân xứng. Nếu con Người còn gian tham, luôn dùng mẹo vặt để thủ đắc vật chất một cách bất công, hay cứ “ Mạnh được Yếu thua “ thì không thể sống trong môi trường Thị Trường chung mà thiếu Đạo trường Chung.

Vấn đề quan trọng bậc nhất của chúng ta là: Không kết đoàn được để cùng giúp nhau vươn lên vực dậy thì chúng ta có chạy đôn chạy đáo suốt đời cũng chỉ là công dã tràng ! Những con người mang lòng Hận thù, vô ngục là anh hùng đi làm cách mạng mà ý lại ngoại bang, nô lệ mọi thứ từ đầu chí cuối như CSVN thì làm sao mà không gieo tai họa cho Dân tộc và ngay cho bản thân và gia đình họ! Họ đang ở cuối sào của con đường gian ác, chúng ta thử nhìn xem những gì đang lộ dạng !

Ta nên biết Tâm linh và Khoa học là cặp đối cực, là hai lãnh vực ngược chiều, một bên Vô biên, một bên Hữu hạn, nhưng cả hai cũng chỉ là Một:

Tâm linh là nguồn Tình u linh man mác, phải bỏ Lý trí, Quy tư vào Lòng mình, để chỉ có thể Cảm nhận (Feeling) mà Thử nghiệm (experience), phải tu trì mới un đúc được nguồn Tình.

Khoa học là lãnh vực của Lý trí, cái gì cũng phải rõ ràng khúc chiết, có thể chứng minh, nên cần phải suy Tư bằng cách học hỏi mọi vấn đề cho đến nơi đến chốn, giúp Lý trí cho được chu tri (holistic knowledge) để khỏi bị phiến diện gây ra ngộ nhận chia ly.

Vấn đề khó khăn là phải sống làm sao cho hai lãnh vực ngược chiều đó được hài hoà thì mới có Hoà bình, vì Hoà là nền tảng của Đoàn kết Dân tộc, của Hạnh phúc con Người, một bên là nguồn Tình, bên kia là nguồn Lý, con người phải sống cho Tình Lý tương tham hay “ Bên Ngoài (xã hội) là Lý, nhưng Trong (mỗi con người) là Tình (Nguyễn Du).

Sự rối loạn của xã hội ngày nay là con người xem thường, xa rời đời sống Tâm linh, trở nên đa lý loạn ngôn, Văn không phải để tải Đạo, mà để tải Hận thù, bức xúc, nhằm sát phạt nhau, tranh dành phần thắng riêng cá nhân, mà xé dân tộc ra nhiều mảnh, đem lại thất bại chung cho cả Dân tộc, sợ dĩ không cảm hoá được nhau, là do không đủ Tình thâm cũng như Lý chu tri để cho Tình Lý hài hoà, cái nan đề của nhân loại hiện nay là Duy lý một chiều. Cái Duy lý cực đoan của CS là nguồn gốc của sự Bất công gây nên Bất Hòa, làm rối loạn gia đình và Xã hội, và hành khổ con Người, đánh mất Hoà bình, Hạnh phúc. Sống trong thời đại cao tốc, con người ngày nay cái gì cũng muốn cho mau, cho giản tiện, nên mất hết tính kiên trì (do thiếu cái Dũng của con người Nhân chủ) để xây dựng những giá trị dài lâu làm nền tảng Hạnh phúc lâu dài cho con người và Xã hội!

Nhân quyền và Dân quyền là hai vấn đề nền tảng của Chế độ Dân chủ:

“ Nhân “ cần “ Tự do” để mọi người phát triển Tư cách và Khả năng mà làm chủ Đất nước,

“ Dân “ là bốn phân mọi người Dân phải “ sống công bằng với nhau trong Trách nhiệm và Quyền lợi để sống hoà với nhau mà mưu phúc lợi chung, cũng như bảo vệ chủ quyền Quốc gia.

VIII.- Sơn Hà nguy biến

Ngày nay Thù trong Giặc ngoài đang liên kết với nhau để tàn hại Dân tộc ta, hầu biến Việt Nam thành một khu tự trị của Tàu. Dân tộc chúng ta đã sống dưới ách độ hộ của Tàu nhiều lần và đánh với Tàu đến 7, 8 trận lớn, nhưng Tàu không làm sao đồng hoá nổi, nay có đảng CSVN tự nguyện làm Nội Thù đã giúp giặc truyền kiếp bắc phương gần Thế kỷ, Dân tộc chúng ta đã trải qua muôn vàn đắng cay tủi nhục, con Người và đất nước đã tan hoang, nếu nay chúng ta không đoàn kết với nhau để chung Lòng chung Trí chung Sức mà cứu nước và Dựng nước thì cuộc sống Nô lệ sẽ ập lên đầu !

Phong trào Dân chủ đã nở rộ khắp nơi trên thế giới, nhiều thành phần yêu nước Quốc nội đã đứng lên, nhiều vị đang bị CSVN bách hại triền miên, tình hình Thế giới đang có chiều thuận lợi, nếu mỗi một chúng ta không bỏ qua những dị biệt cũng như đường lối mưu mách khôn vặt của loại anh hùng cô độc, thì đã bỏ mất cơ hội ngàn vàng, không biết những gì đang đón chờ một dân tộc điêu linh vì thói “ Khôn độc đại đàn “ của số con dân mất ý thức về Dân tộc!

Có Người đã bảo: Dường như Thượng Đế giao cho Đông phương phát triển về Tâm linh, còn Tây phương được ủy thác về lãnh vực Vật chất, để khám phá về Khoa học Kỹ thuật, nên nay chúng ta cần có cuộc Tổng hợp Đông Tây Kim Cổ, các công trình của Triết gia Kim Định đã dày công khai phá theo hướng đó. Trên tinh thần Vạn giáo nhất lý và để giúp cho con Người có một đời sống vật chất và Tinh thần sung mãn, chúng ta cần phải phục hoạt lại giá trị tinh hoa Tâm linh của phương Đông, cũng như học hỏi cho được Khoa học kỹ thuật của phương Tây để xây dựng những Trai hùng Gái đảm, tất cả những thứ đó ngày nay Dân tộc chúng ta đều đã có cơ sở, chỉ cần chúng ta biết Hợp quần, chung Lòng chung Trí và chung Sức Học Hành mà vươn lên, thì mọi việc Cứu và Dựng nước sẽ nhất định thành công.

IX.- Hoà hợp Dân tộc trong bọc Đồng bào

Trong Di sản của Tổ tiên để lại cho Dân tộc, không gì quý hơn hai chữ Đồng bào- nơi Đồng quy duy nhất của mọi con dân Việt Nam – “ Đồng quy trên nền tảng Tình Nghĩa Đồng bào hay Nhân Nghĩa “ -. Nhân là Tôn trọng Yêu thương và Tha thứ cho nhau, Nghĩa là bổn phận hành xử công bằng mà sống Hòa với nhau.

Nhiều vị đã dùng hai chữ Đồng hương thay thế cho Đồng bào, cũng như nhiều vị cứ gọi Đồng bào ngon ngọt nhưng lại cứ tàn hại hại đồng bào bằng trăm ngàn mưu gian, có những vị cao rao cứu nước mà lại âm thầm bán Nước, quý vị có thể tự tìm cho biết nguyên do tại sao Không ? Quên nhu yếu nơi Thiên tính của con Người thì không thể cứu con Người, quên nền tảng Kết đoàn của Dân tộc thì Dân tộc vẫn phân ly, tan tác, cứ lo chống đối nhau, mà không biết làm gì thêm!. Làm Chính trị mà quên hai nền tảng đó thì chỉ là làm chuyện Tà trị!

Lại nữa, nếu chúng ta chỉ dùng Luật pháp mà lơ đi Tình Nghĩa đồng bào, liệu có thể giúp toàn dân đoàn kết được không ? Câu trả lời “ cần đến Tình Nghĩa Đồng bào” của Toàn dân mới có giá trị. Đó là lý do Cha ông chúng ta đã dùng Chế độ Nhân trị gồm cả Lễ Trị và Pháp trị : Lễ trị là “ hàng rào cản “ làm việc phi Lễ nơi mỗi Cá nhân và Pháp trị là “ hàng rào cản “ ngoài Xã hội, ngăn cản Công dân làm việc phi Nghĩa Bất công. Lễ Trị thuộc lãnh vực soi sáng và un đúc Đạo lý cho con người, việc này do các Tôn giáo và các nhà Văn hóa chuyên trách . Pháp trị thuộc lãnh vực thực hiện Công lý xã hội của các nhà Chính trị. Một chế độ mà có Hiến pháp biết đem Công lý vào các Cơ chế xã hội hầu thực sự bảo vệ được Nhân quyền và Dân quyền cũng là một Chế độ Nhân trị .

Trong tinh thần Đồng bào, tôi có thiện ý muốn trao đổi với những người CSVN, nhất là những người trong Quân đội Nhân dân, những vị còn có Lương tri và Lương năng, các vị nên nhận rõ là vì yêu nước nên đã bị lầm, không riêng quý vị, mà nhiều thành phần trên thế giới cũng bị lừa, vì quá hăng say cứu nước nhưng không biết phải làm sao, lại mang đầu óc nô lệ mà ý lại nên CSVN đã phải quỳ lụy CS tàn ác Tây phương cũng như giặc Tàu thâm ác, nên CSVN đã gây tai họa tày trời cho con người và đất nước, các vị đã đẩy Đất nước rơi vào tình trạng hiểm nguy, vận mệnh Dân tộc ngày nay chẳng khác nào “ chỉ mảnh treo chuông “, chính đảng CSVN cũng đã tự đào hố chôn mình bằng cách “ gieo nhân Ác gặt quả Độc “ nay chỉ còn lối thoát duy nhất là quý vị thực tâm quay về cùng Đồng bào, giúp nhau sống với Đạo lý chung của Dân tộc, “Đái tội Lập công”: Đái tội nghĩa là đảng CSVN đã xả rác gây Quốc nạn và Quốc nhục cho Dân tộc, thì phải Lập công là các vị có trọng trách dọn sạch các thứ rác ấy đi mà cứu đất nước, tất sẽ được đồng bào không những chấp nhận mà còn hoan nghênh!

Tôi xin hỏi thêm Quân đội: Quý vị mang danh “ Quân đội Nhân dân anh hùng” để bảo vệ Giang sơn Tổ quốc, thế mà trước sự ngang nhiên Bán nước của những người trong Bộ Chính trị CSVN “ Hèn với Giặc, Ác với Dân “, Tai, Mất, Lòng, Trí của quý vị để ở nơi đâu, mà quý vị cứ ngủ yên bất động như thế? Quý vị có bao giờ nghĩ hằng bao năm nay Nhân dân nuôi quý vị một cách hậu hỉ trong khi nhân dân ngày càng bị áp bức và bị bóc lột đến khó nghèo quá không? Xin quý vị nhớ cho là trách nhiệm “ Bảo toàn lãnh Thổ và lãnh Hải “ trước Nhân dân thuộc về ai nếu không phải quý vị, quý vị không có bất cứ lý do gì để biện minh mà thoái thác trách nhiệm?

Không những quý vị mà tất các thành phần khác của Dân tộc cũng có lỗi lầm, (phần lớn là do giặc Tàu giặc Pháp gây nên cảnh nghèo đói mà bị phân hoá) , nhưng không là thứ lỗi lầm Hại dân Bán nước như CSVN, nay là thời khẩn cấp không còn là lúc đổ lỗi cho nhau, mọi sự đã rõ ràng, không còn là lúc cãi phải cãi trái nữa, việc khẩn thiết cả Dân tộc chúng ta phải phát động một Phong trào “ làm Mới lại con Người mình theo Đạo lý Nhân Nghĩa chung “, mà mọi thành phần đều chấp nhận tuân theo, bỏ những thứ lưu manh khôn vặt, bao dung mà sống Hòa với nhau, mà vươn lên vực dậy. Còn mọi việc phải trái sẽ có Tinh thần Nhân Nghĩa soi sáng và xử lý về sau. Đây là con đường gập ghềnh với muôn vàn gian nan, không có cái Dũng của những con Người Nhân chủ thì không thể vượt qua! Tinh hoa Văn hoá Thái hòa của Tổ tiên sẽ cho ta những giải pháp hợp Tình hợp Lý.

Câu xin Hồn thiêng Sông Núi soi sáng và độ trì cho mọi con dân Việt thoát khỏi cảnh bị Lạc Hồn Sông Núi, trở về Nguồn gốc Tổ, đoàn kết với nhau mà vươn lên vực dậy, nếu toàn dân bất động thì không làm sao thoát cảnh Nô lệ bị đoạ dày!

Nguyễn Quang